

lit paa Grund af, at hans Status i tre Aar viste en vis Tilbagegang, Saalænge dette Tilfælde udrykkelig var nævnt i Paragrafen, var der unegtelig større Frygt for, at Afkræftelsen kunde komme til at ramme Reishandler, der vare afsluttede længere tilbage i Tiden; thi fordi en Handlende eller en anden Mand er i en saadan Tilbagegang, er det jo dog muligt, at han endnu længe kan holde sig paa Pumperne. Derimod ere alle de Tilfælde, som nu ere tilbage i Paragrafen, af den Bestaaenhed, at Vedkommende nødvendig maa gaa fallit om kort Tid, og altsaa vil Afkræftelsen kun kunne komme til at ramme Betalinger eller Dispositioner, der ere skete i den nærmeste Tid før Falliten. Som Følge deraf blive efter min Mening de Betæneligheder, man i Dvrigt kunde have imod Paragrafen, mindre. Med disse Ord skal jeg ganske henstille til det ærede Thing, om det vil gaa ind paa Forslaget under Nr. 8 eller ikke.

Scavenius: Jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord om Forslaget under Nr. 35, som er stillet af et Mindretal i Udvalget. Ved den Lov, vi nu have til Behandling, søges der indført en hel ny Institution her i Landet, nemlig Dvangsafford. Jeg tvivler paa, at denne Dvangsafford kan forsvares med rettlige Grunde, i ethvert Tilfælde er der intet Forsøg gjort derpaa i de Motiver, som følge med Lovforslaget. Heller ikke har den høitærede Ordfører sagt Andet end at, forsaavidt man vilde gaa ind paa Dvangsafforden, saa maatte man ogsaa konsekvent gaa der og dertil. Det er dog ganske vist en mærkelig Sag, at et Flertal af Kreditorer skal kunne tvinge et Mindretal, som er dem aldeles uvedkommende, eller i alt Fald kan være dem aldeles uvedkommende, til at opgive en Del af deres Eiendom. Det havde vistnok været det mest Konsekvente, om der var blevet gjort Forsøg paa helt at udstemme det Afsnit, som handler om Dvangsafford. Imidlertid har jeg ikke set nogen Stemning derved i Udvalget, og jeg har derfor sluttet mig til det Forslag, der nu ligger for til Afstemning, og som dog vil indskrænke de efter min Mening uretferdige Virkninger, som en Dvangsafford vil

have. Jeg ser jo ret vel, at der af Hensigtsmæssigheds Grunde kan anføres en hel Del gode Grunde for at indføre denne Institution her i Landet, som allerede findes i flere andre Lande, men det forekommer mig dog, at man er gaaet for vidt ved de Bestemmelser, der ere optagne i Lovforslaget. Det er ganske vist, at disse Bestemmelser kun komme de Handlende til Gode, og det er jo altid Noget, men naar man ser hen til, hvilke Kreditorer det vil gaa ud over, saa er det jo paa ingen Maade alene Handlende. Jeg kunde nok forstaa, at man vilde sige: der kan i alt Fald være Sandsynlighed for, at de Kreditorer i en Handlendes Bo, som selv ere Handlende, for en stor Del selv have forskyldt det Tab, som de nu komme til at lide, de maa antages at have været nogenlunde inde i den Vedkommendes Affærer, og de have maasse ved at give en uforstandig Kredit selv hidraget til, at han maatte gaa fallit, men foruden saadanne Kreditorer er der eller i alt Fald kan der være mange Andre. Enhver Mand, der gaar fallit, vil jo foruden sine Handelskreditorer have en hel Del andre rent personlige Kreditorer; han vil f. Ex. sandsynligvis skyldte Penge til Haandværkere og saadanne mindre Folk. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at det vilde være meget ubilligt imod Saadanne, om de skulde kunne af Handelskreditorerne tvinges til fuldstændig eller saa godt som fuldstændig at opgive deres Fordringer. De have ikke og kunne ikke have nogen Skyld i, at Manden er gaaet fallit, de have efter al Sandsynlighed ikke kunnet have noget Begreb om, at han stod paa svage Fødder. Jeg tror derfor virkelig, at det er et overordentlig moderat Forslag, der er stillet af Mindretallet, naar det forlanger, at Ingen skal kunne tvinges til at opgive sin Fordring, naar der ikke tilbydes ham i alt Fald Halvdelen af denne. Jeg tror heller ikke, at Exemplet fra andre Lande skal føre os til at vedtage, hvad der her i Loven er foreslaaet. Som det ærede Medlem for Søro Amis 2den Valgkreds (Alberti) allerede har bemærket, har man i England først fornylig indført den Bestemmelse, der her foreslaas, og efter forskjellige mig tilhørende komne Beretninger fra Nabolandene